

Voor ieder verkocht boek, wordt er door *GoForest* 1 mangroveboom in Madagaskar en 1 vierkante meter Atlantisch woud in Brazilië aangeplant.

not your average
climate activist

Sarah
Parent

Boordevol ecohacks voor middenwegactivisme

Lannoo
Campus

INHOUD

INLEIDING Personal story 8

HOOFDSTUK 1 The roots 16

Passie wint van schone schijn 19

Met vier in één bed 22

Romeo & Julia in Ronse 24

Twee keer bedankt! 28

Bom op ons hoofd 31

Pestkoppen 32

Mijn middelmatig middelbaar 35

No shame, no blame 39

Content in Gent 41

Het tijdperk van de zipper 44

Een familie met atypische ondernemers 47

Meer jobs dan kousen 51

De eeuwige pleaser 53

Op zoek naar de uitknop 56

Blind getrouwd 63

HOOFDSTUK 2 Bomenmarchand 68

Spiegelen met Philip Cracco 72

Het leven is aan de lefgozers 74

Luxe en duurzaamheid verzoenen 77

Here we go 80

De massa in beweging krijgen 83

Bomen en mensen doen groeien 90

Een hele Go Family	93
Oubollige perceptie	95
Solo is the new stupid	97
HOOFDSTUK 3 Ecohacks	100
Categorie: energie	104
Categorie: food	110
Categorie: technologie	118
Categorie: afval en (water)verspilling	128
Categorie: reizen	140
Categorie: ethiek	144
Categorie: natuur	146
HOOFDSTUK 4 99 problems	152
Het laken rond de aarde	157
De klimaatschuld: 18 biljoen euro, elk jaar	161
Reconnectie met de natuur	164
Lasten en lusten	166
De dominosteentjes vallen	169
De natuur als inspiratiebron	171
Is het te laat?	174
Greenwashing & treewashing	176
De bakker en de multinational	178
De mug achterna	182
Good vibes only	188
DANKWOORD	194
BRONNEN	198

'Be like a tree.

Stay grounded.

Connect with your roots.

Turn over a new leaf.

Bend before you break.

Enjoy your unique natural beauty.

Keep growing.'

(Joanne Raptis)

INLEIDING

PERSONAL STORY

Een woordje over Go Forest en Go Family

Go Forest is een jong bedrijf, opgericht in 2020 met Sarah Parent en Antoine Geerinckx als drijvende krachten achter de boomplantende, planeetredende missie. Go Forest zet in op (her)bebossing in regio's waar veel ontbossing is en waar bomen een onmisbaar element vormen voor mens en dier. Idealiter planten ze bomen in elk land, omdat er overal terug meer bos nodig is, maar de missie in de gekozen locaties is nog niet volbracht. In sommige gebieden waar Go Forest actief is, is er minder dan 15% van het oorspronkelijke bos over. Er is dus heel veel werk aan de winkel.

Via laagdrempelige formules en technologie, wil Go Forest letterlijk elk bedrijf aan boord om in lijn met de mogelijkheden van de organisatie terug te geven aan de natuur. Iets wat we allemaal zouden moeten doen. Mocht iedereen wereldwijd één boom kunnen planten, dan hadden we bijna 8 miljard bomen geplant. En die mindset van kleine bijdragen op een grote schaal is er eentje die Sarah hoog in het vaandel draagt.

Naast Go Forest, zag Sarah de impactmogelijkheden ruimer en besloot ze onder de koepel Go Family met gelijkgezinden complementaire diensten op te zetten: Go Ocean voor oceaananherstel, Go Smart Digital voor CO₂-reductie in IT-omgevingen, ... en zo komen er nog verschillende aan in de komende jaren. De krachten worden gebundeld en er wordt met een minimum aan middelen gewerkt naar maximale impact bij bedrijven.

Een woordje over de ecohacks in dit boek

Ik ben zelf geen perfecte greenie, net als de meesten onder ons. Pijnlijk gesteld zouden we het minst negatieve impact maken op onze aardbol als we er gewoonweg niet zouden zijn. Gelijk wat we doen, we zullen altijd een impact hebben. De uitdaging zit erin om meer positieve dan negatieve impact te creëren. Moet je daarom al het slechte 'afkopen' door het planten van bomen? Het is weliswaar beter om te compenseren dan niets te doen, maar in de eerste plaats moeten we via kleine, haalbare aanpassingen zo

veel mogelijk zorgen dat onze negatieve impact daalt. Als we daarin slagen en we combineren het met het teruggeven aan de natuur door bijvoorbeeld het aanplanten van bomen dan gaan we duurzamer leven maar hier ook veel gelukkiger van worden.

Als bedrijf is het interessant om je ecologische voetafdruk in kaart te brengen, zodat je onmiddellijk weet waar jouw grootste impact zich situeert. Meten is weten. Van daaruit volgt een reductieplan met de stappen die het bedrijf zal ondernemen om de CO₂-uitstoot naar beneden te krijgen. Gemakkelijke zaken, quick wins, kunnen onmiddellijk toegepast worden en zullen hier ook terug te vinden zijn onder de ecohacks.

Het is belangrijk op te merken dat quick wins alleen een eerste stap zijn en dat bedrijven zich moeten inzetten voor langetermijnstrategieën om de CO₂-uitstoot op grote schaal te verminderen. Het raadplegen van experts op het gebied van duurzaamheid en het volgen van relevante wet- en regelgeving kan helpen bij het bepalen van de meest effectieve maatregelen voor een specifiek bedrijf. Naast CO₂ moeten andere soorten van negatieve impact ook in kaart worden gebracht. Duurzaamheid moet als overkoepelende term worden gezien voor alles dat leidt tot een betere en meer future-proof business.

Samenvattend gesteld moeten bedrijven inzetten op het verbeteren van energie-efficiëntie, op het overschakelen naar hernieuwbare energiebronnen (zoals bv. zonne-energie of windenergie), op transportoptimalisatie, op afvalvermindering en recyclage, op duurzame inkooppraktijken, op digitalisering en op meer bewustwording bij de werknemers. Het is ook heel belangrijk dat bedrijven de levenscyclus van producten en processen in kaart brengen om te identificeren waar verbeteringen mogelijk zijn.

Hier volgt meteen

de eerste ecohack!

UIT DE CATEGORIE

ENERGIE

ECOHACK

Gebruik een slimme energiemeter

Meten is weten. Een slimme energiemeter kan helpen om inzicht te krijgen in je energieverbruik en kan je helpen om je energieverbruik te verminderen. Dit leidt tot een lagere energierekening en minder uitstoot van broeikasgassen.

One hell of a ride

— ‘Je bent erbij, Sarah!’ —

Na een zware werkweek was ik op vrijdagmiddag op weg naar een boomkwekerij om scheutjes te halen. Ik had die voormiddag een paar lastige gesprekken gehad en ik was eerlijk gezegd in een rotbui. Toen kreeg ik telefoon van Sija, mijn dossierverantwoordelijke bij de bank. De geïrriteerde, opgejaagde toon waarmee ik opnam, kon haar enthousiasme niet verpesten:

- ‘Ik heb fantastisch nieuws, je bent erbij!’
- ‘Waarbij, Sija?’
- ‘Wel, ik heb je ingeschreven om deel uit te maken van onze nieuwe Love-campagne omdat ik vind dat je het verdient om op die billboards te staan. Omdat je met zoveel passie in je bedrijf staat. En die visibiliteit kan alleen maar helpen om nog meer bomen geplant te krijgen, right?’

Ik was sprakeloos.

Een vrouw die een andere vrouw steunt. Geen jaloezie, maar keiharde sympathie en zonder mijn medeweten iets proberen regelen waarvan ze niet wist of het ging lukken. Gewoon vechten voor andermans onderneming, voor andermans passie, *from the bottom of your heart*.

Iemand die me het jaar ervoor zag vechten om die éne lening. Omdat opstarten in een covidcrisis met een vrij nieuw businessmodel gewoon bikkelhard was. Omdat ik mijn loon nauwelijks kon uitkeren en ik toch die ene app wilde proberen ontwikkelen.

- ‘Ze gaan je volgende week contacteren voor de shoot en het interview. Zie je het zitten?’
- ‘Natuurlijk zie ik dat zitten,’ terwijl ik bij mijzelf dacht: Ik zie het vooral nog meer zitten omdat jij dit hebt geregeld voor mij. Dit doet zoveel deugd!

En zo is mijn leven so far. Mijn ondernemen so far.

Elk dieptepunt wordt afgewisseld door prachtige hoogtepunten.

Die hoogtepunten dwing je zelf af door wilskracht, door te blijven doorzetten. Maar je hebt af en toe een *lucky break* nodig, een duwtje in de rug van iemand die in jou en je ondernemersverhaal gelooft. Daar ben ik ongelooflijk dankbaar voor.

Het voelt alsof ik een marathon loop. Voor ik bezwijk, vind ik telkens net op tijd mijn tweede adem.

Ik ben dankbaar.

Voor de kracht die me gegeven wordt.

Voor het feit dat sterren schijnen dankzij het duister.

Voor het feit dat de nacht wordt ingehaald door de dag.

Ik neem je in dit boek mee door mijn *hell of a ride*. Ik hoop je te kunnen inspireren om je dromen na te jagen, om niet op te geven, om jezelf op tijd en met een gezonde dosis humor te relativieren. Maar ook om anderen te steunen en om mee zorg te dragen voor de wereld waar we deel van uit-

**Boom per boom.
Bos per bos.
Tot ineens blijkt dat
we een heel oerwoud
hebben geplant**

maken. Je zal zien, moeilijk hoeft dat niet eens te zijn. Dankzij kleine, alledaagse aanpassingen kunnen we duurzamer leven en een verschil maken.

Vele kleintjes maken één groot. Dat is mijn verhaal. Ik heb grootse dromen en een al even grootse missie. Maar die maak ik stap per stap waar. Boom per boom. Bos per bos. Tot ineens blijkt dat we een heel oerwoud hebben geplant.

Soms is dat frustrerend. Waarom verzuip ik in het werk en beweegt er toch te weinig? Waarom zeggen bedrijven A en dóén ze B? Waarom gaat het allemaal zo traag vooruit, terwijl de planeet in sneltempo naar de knoppen gaat? Waarom negeren influencers mijn mails terwijl ze net zo een groot bereik hebben? Soms knal ik keihard tegen de muur. Die twijfels en die opdoffers ga ik in dit boek niet uit de weg. Er zijn al genoeg boeken die toverformules en succesverhalen verkopen. Geloof ze niet. Het pad van ondernemers en activisten loopt niet over rozen, je stapt in doornen en je botst af en toe zelfs op een cactus. Maar juist dat maakt het zo onwaarschijnlijk boeiend.

The roots

Hoofdstuk 1

Het belangrijkste voor mij tijdens het schrijven van dit boek was dat mijn verhaal écht is. Je kunt mijn drijfveren als (atypische) activist en ondernemer niet begrijpen zonder dat je begrijpt wie ik ben en waar ik vandaan kom. Daarom ben ik met mijn persoonlijk leven en dus mijn geschiedenis en ervaringen, mijn roots: eerlijk en ongecensureerd. Als ik andere activisten en ondernemers ontmoet, valt me op dat ze vaak een masker opzetten. Ik gooi dat van mij met dit boek af.

Wie je bent, begint bij jouw roots, maar ook de roots van je ouders en wat ze van daaruit doorgeven aan je als kind. Het verhaal van mijn ouders zou perfect verfilmd kunnen worden en als kind luisterde ik altijd gefascineerd naar hun unieke verhaal. Doordat smartphones vroeger niet bestonden, hebben ze geen uitgebreide galerij aan foto's en net dat vond ik altijd zo fascinerend; ik kon mijn verbeelding volledig loslaten, wat een verhaal nog rijker maakt. Geen afgelijnde video's en foto's, maar een eeuwigdurende verwondering doordat ik zelf percepties kon vormen en er steeds nieuwe elementen aan kon toevoegen.

Passie wint van schone schijn

Mijn mama is een van mijn beste vriendinnen. Ze zeggen dat je je familie niet kiest, maar ik had geen betere moeder kunnen kiezen. We lijken op sommige vlakken heel erg op elkaar, op andere vlakken zijn we totaal anders. Wat we met elkaar gemeen hebben, is dat we allebei heel goed weten wat we wel en niet willen in het leven.

Toen mijn mama zeven jaar was, wist ze al dat ze onderwijzeres wilde worden. Ze schreef elke dag op een krijtbord en ze gaf les aan haar broer en zus of aan haar poppen (*spoiler alert*: ze is nog steeds onderwijzeres). Haar tweede grote passie was mode. In haar tienerjaren was ze altijd opvallend gekleed, in tegenstelling tot de meeste van haar leeftijdsgenoten kon het haar niets schelen wat anderen van haar outfits vonden. Mijn mama en ik deelden een verslaving aan de serie *The Bold and the beautiful*. De even dramatische als voorstelbare liefdesverhaaltjes boeiden me maar matig, ik keek voor de weelderige modeshows waarin twee concurrerende modehuizen het op leven en dood tegen elkaar opnamen.

Je kan als kind nog zo goed weten wat je wil, je kan moeilijk zonder de steun van je familie. Daar knelde het schoentje bij mijn mama. Ze groeide op in een wereld vol materiële luxe en schone schijn. Mijn grootouders waren enorm gefocust op presteren. Ze hechtten heel veel waarde aan hoe andere mensen naar hen keken. Het perfecte plaatje voor de buitenwereld moest kloppen, ook al ging dat ten koste van het onderliggende geluk in huis.

Toen ze veertien was, moest mama verplicht op internaat. Dat bleek achteraf gezien een zegen. Mama beleefde er de mooiste tijd uit haar jeugd. Ook in de scouts leefde ze op. Ravotten, een paar uur ontsnappen aan de druk om er perfect uit te zien en zich netjes 'als een braaf meisje' te gedragen.

Eenmaal terug thuis van het internaat ging mama - verplicht - Economische wetenschappen studeren. Dankzij een paar buizen mocht ze met een beetje vertraging uiteindelijk toch haar onderwijsdroom najagen. Op haar eenentwintigste stond ze voor de klas. Haar passie is een voorbeeld voor mij: ze had een droom en ze ging voor niets of niemand opzij om die droom waar te maken. Ergens aan het einde van de vijftig staat ze nog altijd met een even grote drive voor de klas. Ze beschouwt elk nieuw schooljaar als een cadeau, ergens in augustus begint het altijd al te kriebelen. Ik vind dat superinspirerend.

